

Вълнуващи стихотворения за децата се явяват още преди Освобождението, а наскоро след това излизат и редица книги, написани специално за тях. Познати са

песните на Петко Славейков, Васил Попович, Иван Вазов, Константин Величков, незабравими майстори на художественото слово за деца. През първите десетилетия свободен живот изпъкват още голям брой талантиливи писатели, които продължават делото им. Някои от тях са отдавнашни познайници на онези, които обичат хубавата книга.

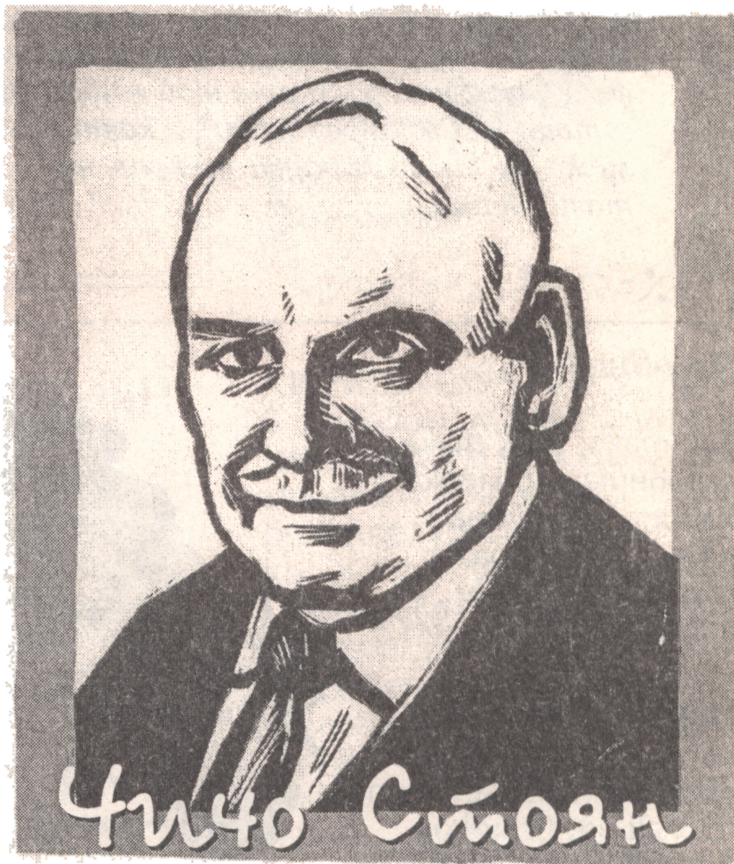
Такъв писател е Стоян Попов /1865-1939/, известен с любимото за децата име Чичо Стоян. Той твори в продължение на много години, като повече от произведенията му са предназначени за малките читатели.

ОТДАВНАШНИ ПОЗНАЙНИЦИ

начени за малките читатели. Най-хубавите негови творби са печатани в книгите: „Детски китка“ /1898/, „Мехурко“/1900/, „За малките“ /1925/, „Детелинки“/1929/, „Залъгалки за гечици малки“/1939/, „Слънчеви лъчи“/1947/, „Анка и Писанка“/1949/, „Чичова китка“ /1955/, „Китка за малките“ /1965/ и др. Участвал е в редакцията на най-ранните български детски вестничета „Славейче“ и „Звездичка“. Неговите песни са звучни и радостни, а понякога и проникнати с остроумен хумор.

При мама и при татко

Колко мило, колко сладко е при мама и при татко! Те за нас се много трудят, те за нас от сън се будят. Щом очи от сън отворим със кого ще заговорим? С нашта мама, кротка, мила, със зората погранила, тихо татко да събуди, да отиде да се труди, да печели и набави грехи и обувки здрави, и тетрадки, и писалки за гечицата си малки... Колко мило, колко сладко е при мама и при татко!...

Сърдитко

Все за нещо ще намери да се начумери! Ту му млякото горещо, ту пък друго нещо.

И задето Петко вкъщи често тъй се мръщи - Николинка, Ваньо, Митко викат му сърдитко.

